

Openingspeech voorzitter Chris Bakhuis tijdens Lustrumcongres

Dierbare collega's, geachte genodigden,

Ik ben blij u allen te mogen begroeten in dit prachtige Kurhaus.

En fijn dat u met zo velen bent gekomen.

En dat allemaal ter gelegenheid van ons 150-jarig jubileum. 150 jaar aan gezamenlijke geschiedenis ligt achter ons. Stel je dat even voor. Dat zijn zo'n beetje twee mensenlevens! Bijzonder om vandaag samen terug te blikken op waar we vandaan komen met z'n allen. En op de belangrijke mijlpalen die we samen hebben bereikt. Om te zien waar we nu staan: een zelfbewuste beroepsgroep, midden in de samenleving. En om hoopvol vooruit te blikken op onze gezamenlijke toekomst.

We doen dat in de aanwezigheid van diverse bijzondere sprekers. Waaronder 'onze minister', de minister voor Rechtsbescherming: Franc Weerwind.

Op 14 december 1873 – vandaag precies 150 jaar geleden – begon onze geschiedenis, met de oprichting van de 'Vereeniging van Deurwaarders bij de verschillende rechtscollegiën in Nederland'. Dat gebeurde met de ambitie die vandaag nog steeds springlevend is: samen sterker staan om te zorgen dat het recht zijn beloop krijgt. En om te zorgen dat mensen recht wordt gedaan. Die samenwerking heeft er in de loop van de jaren ook aan bijgedragen - in toenemende mate - dat we proactief konden inspelen op ontwikkelingen in de samenleving.

Een belangrijke mijlpaal in onze geschiedenis is de totstandkoming van de Gerechtsdeurwaarderswet. De gerechtsdeurwaarderij was wettelijk niet goed geregeld, met enkel het deurwaardersreglement van 1838 als basis. Slechts één A4tje... Toen het niet van de politiek kwam, schreven deurwaarders maar zelf een wetsvoorstel. Dat werd in de jaren zeventig bij exploit aangeboden op Binnenhof. Typisch voor onze beroepsgroep: initiatiefrijk, en creatief.

Toch heeft het daarna nog lang geduurd voor de inspanningen beloond werden met tastbaar resultaat. Maar in 2001 was het dan zover: de Gerechtsdeurwaarderswet was daadwerkelijk een feit!

Op dat moment werd de KBvG ook een publiekrechtelijke beroepsorganisatie, met een verordenende bevoegdheid. We zijn daarmee mede vormgever van werkveld en beleid. Dat is best een bijzondere positie!

Sinds het begin van deze eeuw is de maatschappelijke rol van de gerechtsdeurwaarder in een stroomversnelling geraakt. In het publieke debat loopt de KBvG meer en meer voorop. We kijken voortdurend naar maatschappelijke ontwikkelingen, naar wat we horen en zien. En we spelen daarop in met concrete voorstellen. Daarmee hebben we de nodige impact gemaakt.

Een goed voorbeeld is het onderzoeksrapport 'Paritas passé' uit 2012. Een onafhankelijk onderzoek dat gefaciliteerd is door de KBvG. Dit rapport kreeg veel publiciteit en zorgde dat er meer oog kwam voor de schuldenaren. Voor hoe zij in de verdrukking komen, wanneer schuldeisers elkaar verdringen

om verhaal te halen. Een belangrijke aanbeveling was het inrichten van een digitaal beslagregister. In 2016 is dit daadwerkelijk gerealiseerd. Weer zo'n mijlpaal.

Ook met de pre-adviezen die uit het onderzoek voortvloeiden hebben we veel bereikt. Denk aan de Wet ter vereenvoudiging van de beslagvrije voet. We schreven daarvoor bovendien mee aan het wetsvoorstel, dat het bestaansminimum van burgers nu beter borgt.

Het maatschappelijk belang staat vandaag meer dan ooit voorop. Als gerechtsdeurwaarders staan we stevig in onze positie tussen de partijen in. We hebben oog voor de belangen van de schuldeiser, maar net zo goed voor die van de schuldenaar. Heel bewust maken we de afweging of het zinvol is om kosten te maken. Zodat deze niet onnodig oplopen. We komen persoonlijk langs aan de voordeur. Niet meer enkel met een mededeling - zoals 150 jaar geleden - maar om in gesprek te gaan; met het oog op een goede oplossing.

Nog maar een paar maanden geleden verscheen opnieuw een belangrijk onderzoeksrapport, gefinancierd door de KBvG. 'Schulden klein houden en perspectief bieden'. (Uitgevoerd door André Moerman en Nadja Jungmann)

Ook dat rapport heeft geleid tot een aantal aanbevelingen. En die gaan voor sommigen van ons best ver.

De coördinerende gerechtsdeurwaarder bijvoorbeeld, en de zorgplicht. Hoe moeten die eruit komen te zien? Wat wordt er van de gerechtsdeurwaarder gevraagd? En als dat leidt tot minder handelingen, hoe zorgen we dan dat daar een eerlijke vergoeding tegenover staat?

Een door het bestuur ingerichte commissie gaat op afzienbare termijn advies geven aan het bestuur over de conclusies en de aanbevelingen van het rapport.

Intussen gaan we de komende tijd al experimenteren we met een pilot, waarmee we invulling geven aan de motie Palland over de bredere rol die de gerechtsdeurwaarder zou kunnen krijgen.

Hoe onze toekomst er precies uit zal zien, is dus nog best spannend. Zeker is dat we bij deze nieuwe ontwikkelingen als beroepsgroep opnieuw over onze eigen schaduw heen zullen moeten stappen. Daar zijn we toe bereid: met de juiste randvoorwaarden. Dat hebben we ook in het verleden laten zien.

Daarbij hebben we steeds een goede partner gevonden in het ministerie van Justitie en Veiligheid. En in het bijzonder met 'onze' minister, van Rechtsbescherming. Samen met de huidige minister Franc Weerwind en met zijn voorgangers zijn we steeds in goed overleg geweest over de positie van onze beroepsgroep. En ik heb goede hoop dat we deze lijn kunnen voortzetten in gesprek met zijn opvolgers.

Samen kijken we naar wat nodig is, bij deze schuivende panelen, voor de onafhankelijke positie van de gerechtsdeurwaarders. Om de rechten te borgen van schuldeiser én schuldenaar. Dat is de grote constante in 150 jaar verenigde Gerechtsdeurwaarders. En het is wat ons drijft. Samen zorgen dat het recht zijn beloop krijgt, en dat mensen recht wordt gedaan. Dat hebben wij in de afgelopen 150 jaar gedaan. En dat zullen wij blijven doen.

Ik ben trots op onze beroepsgroep. En ik heb alle vertrouwen in onze toekomst. Ik wens u allen een feestelijke viering toe!

Dankwoord aan Minister Weerwind bij het aanbieden lustrumboek

Excellentie, Minister Weerwind, hartelijk dank voor deze mooie speech en de prachtige woorden die u tot ons heeft gericht. Wij voelen ons bijzonder vereerd, waarvoor nogmaals mijn dank.

Ook heel veel dank voor de prettige samenwerking, de afgelopen jaren met u als 'onze' minister. Voor uw bereidheid om samen te kijken naar wat - vandaag en in de toekomst - nodig is voor de beroepsgroep. En voor onze rol in de rechtsstaat, en in de samenleving.

Als beroepsgroep hebben we de afgelopen 150 jaar impact gemaakt. U heeft dat al kunnen zien in de film. Deze 150 jaar hebben we speciaal voor deze gelegenheid ook laten vatten in een prachtig jubileumboek. 'Samen impact maken.' Dat is de titel. En dat is onze ambitie. Samen impact maken voor een rechtvaardige samenleving.

Samen als beroepsgroep. Maar ook samen met u, minister Weerwind, met het ministerie en met alle andere betrokken partijen in de keten. Het is me dan ook een groot genoegen om het eerste exemplaar van ons boek te mogen overhandigen aan u.